

Sygn. akt III RC 338/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 czerwca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Tczewie III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący SSR Dorota Klukowska

Protokolant Monika Raczyńska - Kalinowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 czerwca 2019 roku w Tczewie sprawy

z powództwa małoletniego W. W.

reprezentowanego przez ojca W. W.

przeciwko E. W.

o podwyższenie alimentów

oddala powództwo

Sygn. akt III RC 338/18

1 **UZASADNIENIE**

W. W., działając jako przedstawiciel ustawowy małoletniego powoda W. W., wniósł pozew przeciwko E. W. o podwyższenie alimentów. Domagał się ustalenia świadczeń na poziomie po 800 zł miesięcznie, w miejsce alimentów wynikających z wyroku rozwodowego ustalonych w kwocie 400zł. Ponadto wniósł o przeprowadzenie wymienionym dowodów; o wydanie wyroku zaocznego w przypadku wystąpienia przesłanek; o rozpoznanie sprawy pod nieobecność powoda oraz o zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kosztów postępowania, w tym ewentualnych kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż pozwana jest biologiczną matką małoletniego W. W., który pozostaje pod jego opieką i jest na jego utrzymaniu. Argumentował, iż pozwana została zobowiązana do lożenia na utrzymanie powoda kwoty 400zł. Pomimo tego pozostaje w zwłoce z płatnościami i jest wobec niej prowadzone postępowanie komornicze. Łączny miesięczny koszt utrzymania powoda wyliczył na kwotę 1.550zł. Podniósł, iż matka dziecka jest osobą zdrową, posiada stałą pracę w ochronie z dochodami ok. 1.500zł, mieszka z ojcem, co powoduje, że zmniejszają się koszty jej utrzymania. Odnośnie swojej osoby wskazał, iż ma mniejsze możliwości partycypowania w utrzymaniu syna, gdyż posiada na swoim utrzymaniu aktualną żonę oraz dwoje innych dzieci (w tym jedno z poprzedniego związku żony i jedno wspólne). Wskazał, iż koszt utrzymania pięcioosobowej rodziny oscyluje w granicach ok. 2500zł.

Pozwana E. W. wniosła o oddalenie powództwa oraz o obciążenie powoda kosztami postępowania i zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew wskazała, iż nie jest osobą zdrową - ma wszczepiony rozrusznik serca i zaawansowaną cukrzycę typu 2. Jest zatrudniona jako pracownik ochrony z pensją netto 1500zł, jednakże podczas długiego okresu choroby, otrzymywała 80% tej kwoty tj. 1.200zł. Dalej wymieniła koszty swojego utrzymania. Wskazała, iż nieprawdą jest rzekoma pomoc jej ojca, z którym zamieszkuje. Osiąga on przychód 500zł miesięcznie z tytułu najniższej renty inwalidzkiej, pomniejszoną o kwotę 550zł tytułem alimentów, które płaci na córkę nie

mieszkającą z nimi. Jednocześnie decyzją ZUS nie może on podjąć żadnej pracy. Główny ciężar utrzymania mieszkania ponosi jej siostra, która posiada rentę socjalną i po zmarłej matce. (odpowiedź na pozew – k. 72-73).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni W. W. urodził się (...) w T., pochodzi ze związku małżeńskiego W. W. i E. W..

Sąd Okręgowy w Gdańsku II Wydział Cywilny Rodzinny wyrokiem z dnia 31 maja 2017 roku w sprawie IIC 1971/16 rozwiązał związek małżeński rodziców małoletniego. Jednocześnie wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim powierzył jego ojcu, ustalając miejsce pobytu małoletniego przy ojcu oraz kosztami utrzymania i wychowania małoletniego obciążył oboje rodziców w ten sposób, że udział pozwanej na rzecz małoletniego powoda ustalił na kwotę po 400zł miesięcznie, płatną od pozwanej do rąk ojca małoletniego z góry do dnia 10-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności każdej raty, pozostałymi kosztami utrzymania i wychowania małoletniego obciążył jego ojca. Ponadto Sąd uregulował kontakty pozwanej z małoletnim powodem w ten sposób, że pozwana widywała się będzie z małoletnim w każdą drugą i czwartą sobotę miesiąca w godzinach od 10:00 do 18:00 i w każdą drugą i czwartą niedzielę miesiąca w godzinach od 10:00 do 18:00 – w miejscu zamieszkania małoletniego. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 22 czerwca 2017r.

(dowód - akta SO w Gdańsku IIC 1971/16; pozew wraz z załącznikami – k. 2, wyrok SO w Gdańsku i zarządzenie – k. 140-141,183, odpowiedź na pozew – k. 39-40, odpisy aktów USC – k. 18,19 oraz k. 6)

W dacie wyroku rozwodowego małoletni powód zamieszkiwał wraz z ojcem w T. przy ul. (...). Koszt utrzymania zajmowanego przez nich mieszkania wynosił 1.200zł. Przedstawiciel ustawowy zatrudniony był w firmie budowlanej i zarabiał kwotę około 2.000zł netto miesięcznie.

Małoletni W. W. wówczas miał 7 lat. Uczęszczał do Publicznego Przedszkola, gdzie kontynuował klasę O. Poza tym uczęszczał na basen i kółko plastyczne. Wydatki związane z zaspokojeniem jego usprawiedliwionych potrzeb średnio w skali miesiąca wynosiły co najmniej 800zł. W ich skład wchodziło: wyżywienie – 400zł, odzież i obuwie – 100-150zł, środki czystości i higieny oraz usługi fryzjerskie – około 50zł, leki i leczenie chorób sezonowych – około 50zł, opłata za przedszkole – 100zł, rozrywka, rekreacja, zabawki – 50zł.

W tamtym czasie pozwana E. W. nie wypełniała swojego obowiązku alimentacyjnego wobec małoletniego powoda przez sprawowanie nad nim osobistej pieczy.

(dowód - akta SO w Gdańsku IIC 1971/16 – zeznania przedstawiciela ustawowego – k. 136-135, uzasadnienie - k. 154-155, 163, zaświadczenie – k. 13, wywiad kuratora – k. 84-88)

Poprzednio pozwana E. W. miała 38 lat oraz wykształcenie ogrodnika. Posiadała umiarkowany stopień niepełnosprawności datowany na dzień 3 grudnia 2013 roku. Posiadała wskazania do pracy w warunkach chronionych. Rozpoznano u niej cukrzycę, częstoskurcz komorowy, zaburzenia osobowości o złożonej etiologii oraz lekki stopień upośledzenia sprawności poznawczej. Zamieszkiwała z siostrą i ojcem w T.. Wraz z siostrą zajmowała 1 pokój. Koszt utrzymania zajmowanego przez nich mieszkania wynosił 1.200 złotych + opłata za prąd i wodę.

W dniu (...) zawarła umowę o pracę z (...) Sp. z o.o. jako pracownik ochrony z płacą zasadniczą w wysokości minimalnego wynagrodzenia proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy. Z wykonywanej pracy osiągała dochód w kwocie 1.700zł miesięcznie.

Pozwana swojemu ojcu na swoje utrzymanie przekazywała 700zł miesięcznie.

(dowód - akta SO w Gdańsku IIC 1971/16 – zeznania pozwanej – k.136-137, uzasadnienie - k. 154, 164, karty informacyjne leczenia szpitalnego – k. 41-42, protokół zabiegu – k. 43, orzeczenie o stopniu niepełnosprawności – k. 44, świadectwo pracy – k. 47, informacja – k. 48, sprawozdanie kuratora – k. 106-107, umowa o pracę – k. 129)

Aktualnie małoletni powód W. W. mieszka z ojcem, jego żoną A. W., przyrodnim bratem S. oraz synem żony ojca - K.. Zajmowane przez nich mieszkanie jest wynajmowane. W skład opłat związanych z jego utrzymaniem wchodzi: koszt najmu 800zł, czynsz – 500zł, energia elektryczna – 100zł, gaz – 30-40zł, Internet i telewizja kablowa – 100zł, telefon 30zł.

Małoletni jest uczniem II klasy Szkoły Podstawowej nr (...) w T.. Korzysta ze szkolnych podręczników. Ma zajęcia logopedyczne w szkole. Uczęszcza na basen, co stanowi wydatek 50zł miesięcznie.

Powód nie choruje. Nie przyjmuje leków na stałe. W 2016r. miał usunięte migdały. W roku 2017 miał leczoną próchnicę, gdzie jeden ząb kosztował 150zł. W 2018 i 2019 nie był leczony odpłatnie.

Poza powyższymi wydatkami w skład miesięcznych kosztów utrzymania powoda wchodzi: wyżywienie – 300-320zł, odzież i obuwie – 100-150zł, art. chemiczne i kosmetyki – 50zł, rozrywka – 20zł. Koszty związane z wyprawką do szkoły stanowiły wydatek 50zł, a opłata na radę rodziców wynosi 60zł rocznie. Do tego dochodzi koszt wycieczek i imprez szkolnych tj. andrzejki, dyskoteki, gdzie jedna impreza kosztuje 10-15zł oraz koszt wakacji, w tym półkolonii. Za półkolonie dla syna żony i powoda przedstawiciel ustawy zapłacił w czerwcu 2019 r. 140zł, za rekolekcje powoda w terminie 16.07-1.08.2019r. kwotę 600zł.

Małoletni nie otrzymuje kieszonkowego.

(dowód: zeznania przedstawiciela ustawowego – k. 141–141v od godz. 00:27:14 do godz. 00:43:59, zeznania świadka A. W. – k. 35v-36 od godz. 00:18:01 do godz. 00:34:13, potwierdzenie przelewu – k. 50, 179)

Przedstawiciel ustawy zatrudniony jest w firmie (...) Sp. z o.o. na stanowisku sprzątającego w wymiarze pełnego etatu, z wynagrodzeniem w wysokości minimalnej krajowej tj. obecnie w kwocie 2250zł brutto miesięcznie. W dniu 20 października 2017 r. wstąpił w związek małżeński. Żona pozwanego aktualnie pozostaje na zasiłku wychowawczym, który otrzymuje w kwocie 400zł miesięcznie. Na swojego syna z poprzedniego związku otrzymuje alimenty w kwocie 500zł miesięcznie. Poza tym aktualnie pobiera zasiłek rodzinny na syna S. w kwocie 95zł miesięcznie, zasiłek rodzinny na K. w kwocie 124zł miesięcznie oraz dodatek do zasiłku rodzinnego z tytułu wychowania dziecka w rodzinie wielodzietnej w wysokości 95zł miesięcznie.

(dowód: zeznania przedstawiciela ustawowego – k. 141–141v od godz. 00:27:14 do godz. 00:47:33, zeznania świadka A. W. – k. 36 od godz. 00:33:07 do godz. 00:34:13, odcinki od listy – k. 18-23, 152, zaświadczenie – k. 153, decyzja Prezydenta Miasta T. – k. 154)

Obecnie pozwana mieszka w T. z ojcem B. R. i siostrą M. R.. Swojemu ojcu na utrzymanie mieszkania przekazuje kwotę 600zł miesięcznie. Siostra pozwanej otrzymuje rentę inwalidzką i rodzinną w łącznej kwocie 1.500zł miesięcznie, z tego przekazuje ojcu na utrzymanie kwotę 1300zł lub 1200zł miesięcznie. Ojciec pozwanej jest osobą całkowicie niezdolną do pracy. Jest Prezesem (...) Akademii (...) w W.. Z tytułu pełnienia tej funkcji nie uzyskał dochodów.

Pozwana na leki, włącznie z insuliną, wydaje 120zł miesięcznie. Nie otrzymuje zwrotu z (...)u za leki.

Pozwanej nie przysługuje prawo do renty. Posiada II grupę inwalidzką (umiarkowany stopień niepełnosprawności). Nie korzysta z pomocy ośrodka pomocy społecznej.

E. W. nadal zatrudniona jest w S. (...) na stanowisku pracownika ochrony w wymiarze całego etatu, gdzie umowę zawarła do dnia 30 kwietnia 2020r. Pracuje przez 168 godzin w miesiącu, gdzie stawka za godzinę wynosi 9,60zł netto. Pracuje na nocnych zmianach. W ciągu dnia odsypia. W lutym 2019 r. kierownik przeniósł ją na inne stanowisko, by nie miała przestoju w pracy. Na stanowisku tym pracowała przez cztery dni, za co otrzymała kwotę 238,20zł. Była to sytuacja jednorazowa.

Pozwana nie posiada majątku i oszczędności.

Małoletni W. W. jest jej jedynym dzieckiem.

E. W. spłaca – za pośrednictwem komornika – kredyt zaciągnięty na zakup kuchenki gazowej (kredyt na zakup mebli już spłaciła), poza tym komornik prowadzi egzekucję alimentów zasądzonych od niej na rzecz powoda. Pozwana nie ma większych zaległości w spłacie alimentów, ostatnio była to kwota 500zł.

Pozwana nie realizuje kontaktów z powodem uregulowanych w wyroku rozwodowym.

(dowód: zeznania pozwanej – k. 189-19v od godz. 00:12:46 do godz. 00:50:04, od godz. 01:01:09 do godz. 00:44:30, zeznania świadka M. R. – k. 140-14v od godz. 00:04:21 do godz. 00:17:54, umowa najmu lokalu mieszkalnego – k. 26-28, zaświadczenia – k. 29-31, faktura – k. 32, pełne zestawienie składników – k. 33-34, pisma komornika – k. 68, 69, 139, 151, historia choroby i zdrowia – k. 74, umowa o pracę – k. 96, zaświadczenia – k. 97, 101, wypis z treści orzeczenia – k. 98, faktura – k. 99, przekazy pocztowe – k. 100, 182, wydruki z rachunku bankowego – k. 168-176, umowy zlecenia – k. 180, 181, zaświadczenie – k. 184)

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie wskazać trzeba, iż przedmiotem niniejszego postępowania nie były kontakty pozwanej z małoletnim powodem, w związku z czym Sąd ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie pominął twierdzenia stron i świadków w tej kwestii szczególnie, iż w części były one ze sobą sprzeczne. Jeżeli natomiast strony dostrzegają jakiegokolwiek nieprawidłowości w zakresie kontaktów matki z synem mogą zgłosić się do mediatora celem udzielenia pomocy w rozwiązaniu problemów albo wystąpić do sądu z odpowiednim wnioskiem. Jednocześnie bezspornym między stronami jest to, że pozwana nie wykonuje swojego obowiązku alimentacyjnego wobec syna przez osobiste starania o jego utrzymanie i wychowanie.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach niniejszej sprawy oraz w aktach IIC 1971/16 Sądu Okręgowego w Gdańsku, z których przeprowadzono dowód, a także częściowo na podstawie zeznań przedstawiciela ustawowego małoletniego powoda W. W., pozwanej E. W. oraz świadków A. W. i M. R..

Sąd dał wiarę zeznaniom przedstawiciela ustawowego małoletniego powoda W. W. dotyczącym jego aktualnej sytuacji życiowej, tego, że 20 października 2017 r. wstąpił on w kolejny związek małżeński, tego, że zamieszkuje z powodem, żoną, synem swojej żony z poprzedniego związku oraz dzieckiem z obecnego małżeństwa, odnośnie wysokości kosztów utrzymania mieszkania oraz wysokości uzyskiwanego dochodu w jego gospodarstwie domowym, albowiem zeznania te były jasne oraz korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym, w tym z zeznaniami jego żony A. W. oraz przedłożonymi dokumentami, w tym zaświadczeniu o wynagrodzeniu (k. 153) oraz decyzji Prezydenta Miasta T. (k. 154). Sąd dał wiarę ojcu powoda, że wydatki związane z uczęszczaniem powoda na basen wynoszą 50zł. Ustalając natomiast wysokość pozostałych kosztów utrzymania małoletniego powoda Sąd oparł się na zeznaniach przesłuchanej w charakterze świadka A. W.. A. W. jest żoną przedstawiciela ustawowego powoda, prowadzi z nim wspólne gospodarstwo domowe, które poza nimi tworzą ich dzieci tj. małoletni powód, syn A. W. z poprzedniego związku oraz wspólny syn A. i W. W.. Świadek ten była doskonale zorientowana w kosztach utrzymania małoletniego powoda, zaś kwoty przez nią przedstawiane jako wydawane na poszczególne potrzeby powoda nie były wygórowane i odpowiadały aktualnie obowiązującym cenom, a nadto nie były kwestionowane przez stronę pozwaną.

Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanej E. W. dotyczącym jej aktualnej sytuacji życiowej, miejsca zatrudnienia, wysokości uzyskiwanego dochodu oraz sytuacji mieszkaniowej, albowiem są one jasne, spójne i logiczne oraz znajdują poparcie w zgromadzonym materiale, w tym w zeznaniach świadka M. R. oraz przedłożonych dokumentach, w tym zwłaszcza w umowie o pracę (k. 96) oraz zaświadczeniu o wynagrodzeniu (k. 97).

Zeznania świadka M. R. Sąd uznał za wiarygodne, gdyż w pełni korespondują one z pozostałym materiałem oraz co do zasady nie były kwestionowane przez stronę powodową.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne dokumenty, z których przeprowadził dowód, gdyż ich autentyczność i prawdziwość nie budziła wątpliwości. Dokumenty te zostały zgromadzone w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami prawnymi, a także mają charakter kompletny. Wiarygodność tych dokumentów nie była w toku postępowania kwestionowana przez żadną ze stron. Odnośnie kserokopii dokumentów należy wskazać, iż strony ich nie kwestionowały i nie domagały się złożenia oryginałów przez stronę przeciwną.

Sąd w ustaleniach faktycznych nie oparł się na przedłożonych przez stronę powodową paragonach fiskalnych i fakturach, albowiem przedstawiciel ustawowy w piśmie, które wpłynęło do tut. sądu w dniu 09 maja 2019 r. wprost wskazał, iż złożone paragony i faktury to bilans comiesięcznych wydatków i kosztów ponoszonych na utrzymanie małoletniego syna W. W. oraz całej pięcioosobowej rodziny (k. 136). W związku z czym ustalenie usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniego powoda na ich podstawie nie jest możliwe. Poza tym paragonów nie sposób uznać za dokument, bowiem brak na nich informacji, kto rzeczywiście dokonał zakupu opisanego na paragonie i na czyje potrzeby zakup te został wykorzystany. Nawet jeżeli dana osoba dokonała przedmiotowego zakupu, z niczego nie wynika, czy zakupiony produkt przeznaczyła na cel powoda, własny, czy też na potrzeby innych osób. Paragony fiskalne mogą jedynie wskazywać jaką cenę w danym sklepie w danym momencie miał towar, natomiast nie dowodzą, iż dana osoba dokonała przedmiotowego zakupu i na jaki cel przeznaczała zakupione produkty. Sąd nie oparł swoich ustaleń również na kserokopiiach biletów na przejazd środkami komunikacji publicznej, albowiem przedstawiciel ustawowy nie sprecyzował kto, dokąd i w jakim celu podróżował oraz na wydruku cennika W. (k. 125), gdyż i tej kwestii ojciec powoda nie wyjaśnił.

Sąd, ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie nie oparł się też na dokumentacji medycznej przedłożonej przez pozwaną wraz z odpowiedzią na pozew (k. 75-95), albowiem jest ona nieczytelna, natomiast przedmiotem postępowania nie było szczegółowe ustalanie stanu zdrowia pozwanej, a fakt, iż ma wszczepiony rozrusznik serca oraz choruje na cukrzycę oraz posiada II grupę inwalidzką nie był między stronami sporny.

Nie ma sporu między stronami także odnośnie tego, że żadne z rodziców nie posiada majątku, z którego mogłoby czerpać dochody na pokrycie kosztów utrzymania dziecka.

Materialno-prawną podstawą powództwa o podwyższenie alimentów jest art. 138 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Z przepisu tego wynika, że uprawniony może domagać się zmiany wysokości alimentów wyłącznie wówczas, gdy nastąpiła zmiana stosunków, czy to w sferze usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, czy też w zakresie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. To bowiem od tych dwóch zasadniczych przesłanek na mocy art. 135 § 1 wskazanego kodeksu uzależniony jest zakres obowiązku alimentacyjnego, przy czym – jak się w literaturze i orzecznictwie powszechnie podnosi – ingerencja w wysokość alimentów uzasadnia jedynie taka zmiana okoliczności, która ma charakter trwały i dotyczy okoliczności istotnych.

Zatem w przedmiotowej sprawie Sąd rozważał, czy w usprawiedliwionych potrzebach małoletniego powoda W. W. oraz w możliwościach zarobkowych i majątkowych pozwanej E. W. w okresie od uprawomocnienia się wyroku rozwodowego, ustalającego wysokość alimentów na rzecz powoda tj. od dnia 22 czerwca 2017 r. zaszły takie zmiany, które uzasadniałyby podwyższenie alimentów uiszczanych przez zobowiązaną na rzecz uprawnionego, a jeżeli tak to, w jakiej wysokości.

W ocenie Sądu od czasu ustalenia poprzedniej wysokości alimentów zarówno w zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda W. W. jak i w zakresie możliwości zarobkowych pozwanej E. W. nie zaszły żadne istotne zmiany.

Strona powodowa nie wykazała, iż od ustalenia ostatnich alimentów nastąpił istotny wzrost kosztów utrzymania małoletniego W. W. w jakimkolwiek zakresie, czy to dotyczącym jej wychowania, utrzymania, czy też leczenia.

Małoletni powód zarówno poprzednio jak i obecnie pozostaje pod wyłączną opieką swojego ojca W. W.. Zarówno poprzednio jak i aktualnie nie zamieszkuje ze swoją matką, natomiast do osobistych spotkań z nią dochodzi rzadko,

zatem o ile jego matka utrzymuje z nim kontakt, o tyle nie wykonywała ani w dalszym ciągu nie wykonuje obowiązku alimentacyjnego względem niego poprzez osobiste starania o jego utrzymanie lub wychowanie. Bezsprzecznie obecnie cały ciężar związany z wychowaniem i sprawowaniem bezpośredniej opieki nad małoletnim powodem spoczywa na jego ojcu, jednakże skoro taka sytuacja miała również miejsce w dacie ustalania alimentów na rzecz małoletniego, to z tego tylko powodu aktualnie nie można obciążyć pozwanej większym udziałem w kosztach utrzymania małoletniego powoda.

Sytuacja małoletniego powoda zmieniła się o tyle, że poprzednio mieszkał tylko z ojcem, a obecnie - poza ojcem - mieszka z jego żoną, przyrodnim bratem oraz synem żony ojca. Jednocześnie udział małoletniego w kosztach mieszkaniowych spadł z 600zł miesięcznie (łącznie koszty zajmowanego przez powoda i jego ojca mieszkania wynosił poprzednio 1.200zł) do niewiele ponad 300zł miesięcznie (obecnie łączny koszt wynosi 1.560zł: koszt najmu 800zł + czynsz 500zł + energia elektryczna 100zł + gaz 30-40zł + Internet i telewizja kablowa - 100zł + telefon 30zł : na 5 osób zajmujących mieszkanie). Koszty edukacji małoletniego natomiast o ile nie zmalały w porównaniu z poprzednim okresem, o tyle nie wzrosły istotnie. Wcześniej chłopiec uczęszczał do przedszkola, gdzie opłata miesięczna wynosiła 100zł, a aktualnie jest uczniem Szkoły Podstawowej, a na wydatki szkolne potrzeba jest kwota 50zł miesięcznie, do czego należy doliczyć opłatę za radę rodziców w kwocie 60zł rocznie oraz koszty imprez szkolnych i wycieczek oraz wypoczynku wakacyjnego. Oczywiście jest, że chłopiec aktualnie wymaga ponoszenia wydatków szkolnych, jednakże trzeba mieć na uwadze, że odpadła wspomniana opłata za przedszkole. Poza tym państwo przyznaje z tytułu wyprawki kwotę 300zł dla ucznia. Pozostałe wydatki związane z zaspokojeniem usprawiedliwionych potrzeb małoletniego pozostają na bardzo zbliżonym poziomie co poprzednio. W niektórych kwestiach wręcz zmalały. Poprzednio np. na wyżywienie dla niego potrzebna była kwota 400zł, a aktualnie 300-320zł.

Zatem o ile miesięczny koszt utrzymania małoletniego powoda nie zmalał - o różnicę w udziale w opłatach mieszkaniowych - o tyle z pewnością wbrew twierdzeniom przedstawiciela ustawowego z pewnością nie zwiększył się w sposób istotny.

Większym zmianom nie uległa też wysokość dochodów przedstawiciela ustawowego małoletniego powoda. W chwili rozvodu z pozwaną pracował w firmie budowlanej, gdzie zarabiał 2.000zł netto miesięcznie, natomiast aktualnie pracuje w firmie (...) Sp. z o.o. na stanowisku sprzątającego w wymiarze pełnego etatu, z wynagrodzeniem w wysokości 2.250zł brutto miesięcznie. Jego sytuacja osobista natomiast uległa diametralnej zmianie, ponieważ w dniu 20 października 2017 r. wstąpił w związek małżeński. Obecnie na swoim utrzymaniu, poza powodem, ma syna z nowego związku małżeńskiego oraz żonę. Jednakże w ocenie Sądu fakt, że pozwany zdecydował się na założenie nowej rodziny świadczy o tym, że pozytywnie oceniał swoje możliwości zarobkowe i uważał, że będzie go stać na utrzymanie kolejnych osób. Utrzymanie jego młodszego syna i żony w żadnym razie nie może przecież odbywać się kosztem jego starszego syna tj. małoletniego W..

Sytuacja pozwanej E. W. w porównaniu z poprzednim okresem praktycznie nie uległa żadnej zmianie. Zarówno poprzednio jak i obecnie posiada umiarkowany stopień niepełnosprawności i wskazania do pracy w warunkach chronionych. Aktualnie na leki potrzebuje 120zł miesięcznie. Zatrudniona jest w tej samej firmie co poprzednio tj. w firmie (...) Sp. z o.o. jako pracownik ochrony. Poprzednio z wykonywanej pracy osiągała dochód w kwocie 1.700zł miesięcznie, a obecnie zatrudniona jest z płacą zasadniczą w wysokości minimalnego wynagrodzenia proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy, przy czym pracuje 168 godzin miesięcznie, a za godzinę pracy otrzymuje 9,60zł, co daje kwotę 1.612,80zł. Nadal mieszka ze swoją siostrą i ojcem, któremu na utrzymanie wcześniej przekazywała kwotę 700zł, a obecnie 600zł miesięcznie. Pozwana pracuje w ciągu nocy, a w dzień odsypia. Przekonywująca jest więc jej argumentacja, że obecnie nie ma możliwości poszukania innego zatrudnienia. Poza tym Sąd nie znalazł podstaw do wymagania od niej zmiany miejsca pracy. Pozwana z zawodu jest ogrodnikiem, przy czym w firmie (...) Sp. z o.o. na stanowisku ochroniarza zatrudniona jest od kilku lat. Sąd z doświadczenia zdobytego przy okazji rozpoznawania innych spraw wie, że dochody osób zatrudnionych w charakterze ogrodnika nie są wyższe od dochodów osób zatrudnionych w ochronie, i jednych i drugich osób oscylują w granicach minimalnego wynagrodzenia krajowego. Poza tym ze zgromadzonego materiału - wbrew twierdzeniom przedstawiciela ustawowego - nie wynika, by pozwana pracowała dodatkowo na podstawie umowy zlecenia. Jeden raz tj. w lutym bieżącego roku zdarzyło się, że kierownik

przesunął ją - na cztery dni - na inne stanowisko, tak by nie miała przestoju w pracy, z czego osiągnęła dochód w kwocie 238,20zł. Sąd nie może natomiast oceniać możliwości zarobkowych pozwanej przez pryzmat tej jednorazowej sytuacji. Nie może przecież zakładać, że w każdym miesiącu pozwana będzie miała przestój w pracy, a kierownik zaproponuje jej przesunięcie na inne stanowisko. Jednocześnie Sąd musi mieć na uwadze, iż pozwana posiada umiarkowany stopień niepełnosprawności, co ogranicza jej możliwości zarobkowe i powoduje, że są niższe od możliwości zarobkowych przedstawiciela ustawowego małoletniego powoda, który takich ograniczeń nie posiada. Co prawda wskazuje on, że nie ma możliwości dorobienia, ponieważ ma chore biodro (k. 141v), jednakże w żaden sposób nie wykazał, że jest osobą niezdolną czy chociażby częściowo niezdolną do pracy.

Podsumowując, w okolicznościach niniejszej sprawy zarówno potrzeby uprawnionego W. W. jak i możliwości zarobkowe pozwanej E. W. - w porównaniu z poprzednim okresem - nie uległy istotnej zmianie.

Zważyć także należy, że zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokajane, wyznacza treść art. 96 k.r.o., według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie - odpowiednio do jego uzdolnień - do pracy dla dobra społeczeństwa. Przy czym zgodnie z utrwaloną w orzecznictwie zasadą, dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jak i wtedy, gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich żyją sami. Górną granicą świadczeń alimentacyjnych są zaś zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego, chociażby nawet w tych ramach nie znajdowały pokrycia wszystkie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego do alimentacji (vide: orzeczenia SN z 10.10.1970r., III CRN 350/69, z 20.01.1972r., III CRN 470/71).

Z tych względów, biorąc pod uwagę obecną sytuację życiową, stan zdrowia i możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanej, usprawiedliwione koszty jej utrzymania, Sąd doszedł do przekonania, że E. W. nie ma możliwości, by płacić alimenty wyższe niż dotychczas zasądzone.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd na mocy art. 138 kro w zw. z art. 135 § 1 kro a contrario w zw. z art. 133 kro orzekł jak w sentencji wyroku.